

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL J. G. IR AB ŠIAULIŲ BANKO GINČO NAGRINĖJIMO**

2016 m. spalio 26 d. Nr. 242-448
Vilnius

Lietuvos bankas gavo J. G. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriame pareiškėja prašo išnagrinėti ginčą, kilusį tarp jos ir AB Šiaulių banko (toliau – bankas) dėl banko veiksmų, kuriais galėjo būti pažeistos pareiškėjos teisės.

N u s t a t y t a:

2016 m. balandžio 8 d. pareiškėja su banku sudarė Terminuotojo indėlio sutartį Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Indėlio sutartis) už 3 000 Eur, indėlio terminas – nuo 2016 m. balandžio 8 d. iki 2016 m. liepos 1 d. (83 d.), metinė palūkanų norma 0,00 proc., Indėlio sutartyje nustatytam indėlio terminui pasibaigus sutartis nepratęsiama.

2016 m. liepos 1 d. baigėsi Indėlio sutarties terminas ir pareiškėja kreipėsi į banką, norėdama atsiimti indėlio lėšas grynaisiais pinigais.

Prieš išgryninant indėlio lėšas, banko darbuotojas informavo pareiškėją, kad išgryninimo operacijai bus taikomas lėšų eurų valiuta išgryninimo iš kliento banko sąskaitos komisinis mokestis, kuris tuo metu buvo 0,7 proc.

Pareiškėjai prašant išmokėti indėlio lėšas, indėlio suma buvo gražinta ir pritaikytas 20,85 Eur mokestis. Pareiškėja pasirašė kasos išlaidų orderį Nr. (*duomenys neskelbtini*), kuriame nurodyta išmokama 2 979,15 Eur suma. Kasos išlaidų orderyje yra pažymėta, kad pareiškėja patvirtina, kad nurodytą orderyje sumą gavo ir kad susipažino su Banko klientų aptarnavimo ir paslaugų teikimo bendrosiomis taisyklėmis, Mokėjimo paslaugų teikimo taisyklėmis, Banko sąskaitos tvarkymo taisyklėmis ir įsipareigoja jų laikytis.

2016 m. liepos 1 d. pareiškėja pateikė bankui prašymą, reikalaudama gražinti sumokėtą mokestį.

2016 m. liepos 8 d. bankas pateikė atsakymą, kuriame nurodė mokesčio taikymo pagrindus ir atsisakė tenkinti pareiškėjos prašymą. Bankas pažymėjo, kad 2016 m. kovo 30 d. banko interneto tinklalapyje www.sb.lt buvo paskelbta informacija apie banko paslaugų įkainių pasikeitimą nuo 2016 m. birželio 1 d. Bankas papildomai nurodė, kad Indėlio sutarties, sudarytos 2016 m. balandžio 8 d., 4.1 papunktyje buvo nustatyta, kad „indėlininkas įsipareigoja už banko teikiamas paslaugas ir su indėliu atliekamas operacijas mokėti bankui operacijos ar paslaugų suteikimo dieną galiojančius Tipiniuose įkainiuose nurodytus mokesčius.“ Bankas informavo pareiškėją, kad pagal banke galiojančius tipinius įkainius grynujų pinigų išmokėjimas iš kliento banko sąskaitos eurų valiuta kainuoja 0,7 proc. grynujų pinigų išmokėjimo sumos (min. 0,93 Eur). Bankas atkreipė pareiškėjos dėmesį į tai, kad Indėlio sutartis buvo sudaryta 83 d. terminui, už terminuotojo indėlio (eurais) ir palūkanų išmokėjimą privatiems klientams mokėti nereikėtų, jeigu sutarties terminas būtų 3 mėnesiai (90 d.) ir ilgesnis.

Pareiškėja, nesutikdama su banko atsakymu ir atsisakymu grąžinti pritaikytą mokestį, kreipėsi į Lietuvos banką dėl ginčo nagrinėjimo. Pareiškėja nurodė, kad indėlį banke laikė nuo 2007 metų ir nuolat pratęsavo, todėl, jos nuomone, 2016 m. balandžio 8 d. sutartis buvo pratęsta iki liepos 1 d. Pareiškėja pažymėjo, kad pasibaigus sutarčiai nusprendė indėlio lėšas atsiimti ir tik atsiimdama indėlį buvo informuota apie nuo birželio 1 d. pasikeitusias sąlygas, pagal kurias atsiimant indėlį anksčiau nei po 3 mėnesių grynaisiais pinigais yra taikomas komisinis mokestis. Pareiškėja mano, kad 20,85 Eur mokestis buvo pritaikytas nepagrįstai, nes indėlį banke laikė daug metų ir sudarant sutartį galiojo kitos sąlygos, apie kurių pasikeitimą ji iš anksto nebuvo informuota. Atsižvelgdama į tai, pareiškėja kelia reikalavimą bankui grąžinti išskaičiuotą 20,85 Eur komisinį mokestį.

Bankas, nesutikdamas su pareiškėjos reikalavimu, Lietuvos bankui pateikė atsiliepimą ir išdėstė nesutikimo su prašymu grąžinti 20,85 Eur mokestį argumentus. Bankas taikomo komisinio mokesčio pagrįstumą grindžia Indėlio sutarties Bendrosios dalies 4.1 papunkčiu, pagal kurį indėlininkas įsipareigoja už banko teikiamas paslaugas ir su indėliu atliekamas operacijas mokėti bankui operacijos ar paslaugų suteikimo dieną galiojančius tipiniuose įkainiuose nurodytus mokesčius, ir Indėlio sutarties Bendrosios dalies 6.1 papunkčiu, kuriame įtvirtinta banko teisė taikyti indėlininkui operacijos ar paslaugų suteikimo dieną tipiniuose įkainiuose nurodytus mokesčius. Bankas pažymi, kad pareiškėja Indėlio sutartį patvirtino savo parašu, todėl mano, kad susipažino su sutartyje pateikta informacija ir su ja sutiko. Grįsdamas komisinio mokesčio teisėtumą, bankas atkreipia dėmesį į tai, kad pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) 6.913 straipsnio 1 dalį klientas turi sumokėti bankui už suteiktas paslaugas ir operacijas, be to, vadovaujantis Indėlio sutarties Specialiosios dalies 2.12 papunkčiu, suėjus sutartyje nurodytam indėlio terminui (jei sutartis nepratęsiama), bankas paskutinę sutarties galiojimo dieną perveda indėlio lėšas ir priskaičiuotas palūkanas į indėlininko banko sąskaitą ir uždaro indėlio sąskaitą. Bankas pažymėjo, kad vykdydamas minėtą Indėlio sutarties nuostatą įvykdė savo prievolę pervesti visas indėlio lėšas į pareiškėjos banko sąskaitą, tačiau ne prievolę išmokėti lėšas grynaisiais pinigais iš pareiškėjos banko sąskaitos, netaikant banko tipiniuose įkainiuose numatyto komisinio mokesčio už šią paslaugą.

Bankas papildomai atkreipė dėmesį į tai, kad pasibaigus Indėlio sutarties terminui indėlio lėšos perkeliamos į kliento banko sąskaitą ir klientas yra laisvas pasirinkti, kaip šias lėšas naudoti, t. y. pareiškėja galėjo banko klientų aptarnavimo skyriuje atsiimti indėlio lėšas iš banko sąskaitos grynaisiais pinigais, bankui taikant minėtą komisinį mokestį, arba pervesti indėlio lėšas iš savo banko sąskaitos į kitą sąskaitą, taikant šios paslaugos komisinį mokestį, arba naudoti lėšas kitu pasirinktu būdu.

Bankas, grįsdamas pareigos informuoti apie komisinio mokesčio taikymą įvykdymą, nurodė, kad banko tipiniai įkainiai buvo keičiami prieš tai informavus klientus Paslaugų teikimo bendrųjų taisyklių (toliau – Bendrosios taisyklės), esančių neatsiejama su klientais sudaromų sutarčių dalimi, 3.3 papunktyje nustatyta tvarka. Bendrųjų taisyklių 3.3 papunktyje nustatyta banko teisė vienašališkai bet kada pakeisti tipinius įkainius, apie tokius pasikeitimus, kurie sunkina kliento padėtį, informuojant klientą šiose taisyklėse numatyta tvarka ne vėliau kaip prieš 60 (šešiasdešimt) kalendorinių dienų. Bankas pažymėjo, kad 2016 m. balandžio 8 d. pasirašytos Indėlio sutarties sąlygos nebuvo pakeistos, nes apie 2016 m. birželio 1 d. įsigaliojančių tipinių įkainių pasikeitimą banko viešame tinklalapyje klientai buvo informuoti 2016 m. kovo 30 d. Bankas nurodė, kad pagal Bendrųjų taisyklių 3.5 papunktį informacija apie keičiamas Bendrąsias taisykles, mokėjimo taisykles, sutarčių sąlygas, tipinius įkainius, paslaugų teikimo sąlygas skelbiama viešai banko tinklalapyje ir (arba) elektroniniuose kanaluose, o viešai paskelbtas pranešimas laikomas tinkamu (rašytiniu) kliento informavimu apie vienašališką Bendrųjų taisyklių, mokėjimo taisyklių, sutarčių sąlygų, tipinių įkainių, paslaugų teikimo sąlygų pakeitimą. Bankas akcentuoja, kad informacija apie tipinių įkainių pasikeitimus buvo pateikta dar iki Indėlio sutarties sudarymo dienos ir su šia viešai skelbiama informacija pareiškėja galėjo ir, remdamasi Bendrųjų taisyklių 2.6 papunkčiu, turėjo

pareigą susipažinti. Atsižvelgdamas į atsiliepime išdėstytus argumentus, bankas prašo pareiškėjos reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija), 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiško ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktos medžiagos, nagrinėjamu atveju pareiškėja neginčia komisinio mokesčio pagrįstumo, tačiau teigia, kad bankas tinkamai neinformavo jos apie pasikeitusias komisinio mokesčio taikymo sąlygas.

Bankas komisinio mokesčio taikymo pagrįstumą grindžia Indėlio sutarties Bendrosios dalies 4.1 papunkčiu, pagal kurį indėlininkas įsipareigoja už banko teikiamas paslaugas ir su indėliu atliekamas operacijas mokėti bankui operacijos ar paslaugų suteikimo dieną galiojančius tipiniuose įkainiuose nurodytus mokesčius, ir Indėlio sutarties Bendrosios dalies 6.1 papunkčiu, kuriame įtvirtinta banko teisė taikyti indėlininkui operacijos ar paslaugų suteikimo dieną tipiniuose įkainiuose nurodytus mokesčius. Banko teigimu, pareiškėja Indėlio sutartį patvirtino savo parašu, todėl laikytina, kad su jomis susipažino ir sutinka. Bankas, grįsdamas pareigos informuoti apie komisinio mokesčio taikymą įvykdymą, pažymi, kad banko tipiniai įkainiai buvo keičiami prieš tai informavus klientus Paslaugų teikimo bendrųjų taisyklių, esančių neatsiejama su klientais sudaromų sutarčių dalimi, 3.3 papunktyje nustatyta tvarka. Bendrųjų taisyklių 3.3 papunktyje nustatyta banko teisė vienašališkai bet kada pakeisti tipinius įkainius, apie tokius pasikeitimus, kurie sunkina kliento padėtį, informuojant klientą šiose taisyklėse numatyta tvarka ne vėliau kaip prieš 60 (šešiasdešimt) kalendorinių dienų.

Remiantis ginčo nagrinėjimo medžiagoje esančiais duomenimis, ginčo kontekste aktualus komisinis mokestis už lėšų išgryninimą banke įsigaliojo 2016 m. birželio 1 d., o klientai, tarp jų ir pareiškėja, apie tai buvo informuoti 2016 m. kovo 30 d., šią žinią paskelbus banko interneto svetainėje¹.

Vadovaujantis banko Bendrųjų taisyklių 3.5 papunkčiu, „informacija apie keičiamas Bendrąsias taisykles, Mokėjimo taisykles, Sutarčių sąlygas, Tipinius įkainius, Paslaugų teikimo sąlygas skelbiama viešai Banko tinklalapyje ir/ar Elektroniniuose kanaluose. Viešai paskelbtas pranešimas laikomas tinkamu (raštišku) Kliento informavimu apie vienašališką Bendrųjų taisyklių, Mokėjimo taisyklių, Sutarčių, Tipinių įkainių, Paslaugų teikimo sąlygų pakeitimą. Pakeitimai Klientui yra privalomi ir taikomi visoms tarp Banko ir Kliento sudarytomis Sutartims.“ Atsižvelgdamas į šią Bendrųjų taisyklių nuostatą, bankas mano, kad tinkamai informavo pareiškėją apie komisinio mokesčio pakeitimą ir įsigaliojimą.

Vertinant šios banko pozicijos pagrįstumą, atkreiptinas dėmesys į komisinio mokesčio nustatymo ir pranešimo apie jį paskelbimo metu galiojusios redakcijos Lietuvos Respublikos

¹ 2016 m. kovo 30 d. banko naujienų skiltyje paskelbta tokia žinutė „Gerbiame klientai, pranešame, kad tikslinami ir keičiasi kai kurie tipiniai banko paslaugų įkainiai verslo bei privatiems klientams. Peržiūrėdami ir tikslindami paslaugų įkainius bei sąlygas, siekiame subalansuoti teikiamų paslaugų įkainių nustatymą, tobulinti jų aiškumą. Nuo š. m. kovo 30 d. įsigalioja patikslinta kliento atstovavimo dokumento patikrinimo registre įkainio sąvoka ir lėšų užsienio valiuta administravimo įkainis, o nuo birželio 1 d. – patikslinti grynųjų pinigų operacijų banko padalinyje bei dokumentinių atsiskaitymų ir garantijų, mokėjimo kortelių bei kai kurių kitų paslaugų įkainiai, taikomi privatiems ir verslo klientams. LITAS-ESIS failų konvertavimo „SB linijoje“ paslauga bus teikiama nemokamai. Išsamiai su šiais sąlygų ir įkainių pokyčiais galite susipažinti [čia](#). Detali informacija, susijusi su įkainiais, taip pat teikiama Šiaulių banko padaliniuose ir telefonu 1813 (+370 37 301 337, jei skambinama iš užsienio).“

mokėjimų įstatymo (toliau – Mokėjimų įstatymas)² 10 straipsnio 4 dalies 1 punkto nuostatas, nurodančias, kad mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose turi būti nurodytas mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas ir tai, kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma. Mokėjimų įstatymo 12 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas bendrosios sutarties ir (arba) šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytų sąlygų pakeitimus siūlo *raštu* arba naudodamas *kitą patvariąją laikmeną* ne vėliau kaip prieš šešiasdešimt kalendorinių dienų iki pakeitimų įsigaliojimo dienos. Kai taikomas Mokėjimų įstatymo 10 straipsnio 7 dalies 1 punktas, mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje nustatytu būdu praneša mokėjimo paslaugų vartotojui, kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka, laikoma, jog jis su šiais pakeitimais sutinka. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nedelsdamas ir nemokėdamas jokio komisinio atlyginimo nutraukti bendrąją sutartį iki dienos, kurią bus pradėti taikyti pakeitimai. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas nepasinaudoja teise nutraukti bendrąją sutartį iki pakeitimų įsigaliojimo dienos, laikoma, kad mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties pakeitimais. Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 28 dalimi, patvarioji laikmena – tai laikmena, kurioje *asmeniškai mokėjimo paslaugų vartotojui skirta informacija* saugoma taip, kad su ta informacija būtų galima susipažinti informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu, ir iš kurios laikoma informacija atgaminama jos nepakeičiant.

Taigi teisės aktai (Mokėjimų įstatymo 12 straipsnio 1 dalis) įpareigoja mokėjimo paslaugų teikėją *raštu* arba naudojant *kitą patvariąją laikmeną* asmeniškai informuoti mokėjimo paslaugų vartotoją apie planuojamus mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų pakeitimus. Tinkamas mokėjimo paslaugų vartotojų informavimas apie mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų, ypač susijusių su įkainiais, pasikeitimus užtikrina tai, kad vartotojai galės įgyvendinti Mokėjimų įstatyme įtvirtintą teisę nedelsiant ir nemokant jokio komisinio atlyginimo nutraukti bendrąją sutartį, vartotojui įvertinus, kad teikiamų paslaugų sąlygos nebeatitinka jo interesų.

Įvertinus banko Bendrųjų taisyklių 3.5 papunkčio, kuriame bankas grindžia taikomo komisinio mokesčio pagrįstumą, nuostatas, darytina išvada, kad jos neatitinka Mokėjimo įstatymo reikalavimų. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad pagal minėtas Bendrųjų taisyklių 3.5 papunkčio nuostatas bankas ne tik neinformuoja savo klientų asmeniškai (raštu ar kita patvariąja laikmena) apie ketinamus taikyti naujus mokesčius ar jau galiojančių mokesčių pakeitimus, bet ir neturi pareigos informuoti mokėjimo paslaugų vartotojus apie jų teisę nedelsiant ir nemokant jokio komisinio atlyginimo nutraukti sutartį, įvertinus, kad teikiamų paslaugų sąlygos nebeatitinka jų interesų. Pažymėtina ir tai, kad banko 2016 m. birželio 1 d. viešai (internete) paskelbtoje žinutėje nėra nurodoma, kokie (kokio dydžio) nauji mokesčiai bus pradėti taikyti ir kokie mokesčiai bus keičiami, o pateikta tik bendro pobūdžio informacija apie planuojamus įkainių pakeitimus. Manytina, kad toks informacijos apie pasikeitusius ar naujai nustatomus mokėjimo paslaugų teikėjo įkainius pateikimo būdas (viešai paskelbiant žinutę interneto puslapyje) neužtikrina, kad su viena svarbiausių vartotojui sutarties, kartu ir paslaugų teikimo, sąlygų vartotojas yra tinkamai supažindintas: dėl objektyvių priežasčių vartotojai negali nuolat (sutarties galiojimo laikotarpiu) sekti ir stebėti banko interneto svetainėje viešai skelbiamų naujienų, tarp kurių gali būti ir susijusios su vartotojui aktualiais mokėjimo paslaugų įkainių pakeitimais, taip pat ne visi vartotojai nuolat lankosi banko klientų aptarnavimo padaliniuose ir gali tokiu būdu domėtis ir sužinoti apie įkainių, susijusių su mokėjimo paslaugomis, pasikeitimus.

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančios direktyvą 97/5/EB, kurios nuostatos buvo perkeltos į Mokėjimų įstatymą, preambulės 24 punkte numatyta, kad mokėjimo paslaugoms teikti naudojant bendrąsias sutartis, išankstiniam informavimui apie bendrąsias sutartis

² Mokėjimų įstatymo redakcija, galiojusi nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2016 m. liepos 14 d.

keliami reikalavimai turėtų būti pakankamai išsamūs, o *informacija visuomet turėtų būti teikiama popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną*. Europos Komisija, aiškindama Mokėjimo paslaugų direktyvos 2007/64/EB nuostatas, yra nurodžiusi, kad mokėjimo paslaugų teikėjas apie bendrosios sutarties, be kita ko, ir mokėjimo paslaugų vartotojui taikytinų mokesčių, pasikeitimą mokėjimo paslaugų vartotoją taip pat turėtų informuoti asmeniškai raštu (popieriuje) ar naudodamas kitą patvariąją laikmeną, laikant, *kad viešas paskelbimas ar pranešimas spaudoje nėra tinkamas informacijos pateikimo būdas*.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, darytina išvada, kad bankas netinkamai informavo pareiškėją apie naujai nustatytą komisinį mokestį už pinigų išgryninimą (0,7 proc. išgryninamos sumos (minimaliai – 0,93 Eur)) iš banko sąskaitos, pareiškėjai sudarius Indėlio sutartį trumpesniam nei 3 mėnesių (90 d.) laikotarpiui. Bankas pažymėjo, kad Indėlio sutartis su pareiškėja buvo pasirašyta 2016 m. balandžio 8 d., o apie 2016 m. birželio 1 d. įsigaliojančių tipinių įkainių pasikeitimą banko viešame tinklalapyje klientai buvo informuoti 2016 m. kovo 30 d., tačiau bankas nepateikė įrodymų, kad pareiškėja pasirašymo metu buvo supažindinta ne tik su 2016 m. balandžio 8 d. galiojančiais tipiniais įkainiais, bet kartu ir su nuo 2016 m. birželio 1 d. keičiamais tipiniais įkainiais, įskaitant komisinį mokestį, kuris pareiškėjai būtų taikomas. Atsižvelgiant į tai, šio ginčo nagrinėjimo kontekste konstatuotina, kad bankas pareiškėjos tinkamai neinformavo apie 2016 m. 1 d. įsigaliosiantį komisinį mokestį, todėl pareiškėjos reikalavimas grąžinti 20,85 Eur tenkintinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu bei šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.1 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Patenkinti pareiškėjos J. G. reikalavimą ir rekomenduoti bankui grąžinti pareiškėjai pritaikytą 20,85 Eur mokestį.

2. Įpareigoti banką per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Bankui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius